

[Jens Foged.]

nogen enkelt kommune eller noget enkelt amt. Derfor må problemet tages op. Hvis der er love, der hindrer ministeren i at kalde det en statsopgave og derved tage initiativet, må folketinget nøje have rede på, på hvilken måde folketinget ser på disse ting, og derfor er det, vi spørger: vil ministeren give folkettinget en redegørelse om disse problemer? Jeg vil gerne understrege, at forespørgslen tager kun sigte på de områder, som jeg kalder de truede områder, de udsatte områder, og for at forebygge misforståelser vil jeg sige, at jeg havde ikke tænkt mig, at problemet omkring Vadehavet, hvorom der foreligger en betænkning, sådan set skulle være det primære i dag. Men alt det, der ligger nordenfor, fra Skallingen til Skagen, er det område, jeg mener er truet.

Udover dette ville jeg gerne bede ministeren give en redegørelse for, hvordan besejlingsforholdene i disse vestkysthavne vil blive ordnet. Der er dage, nu og da uger, hvor fiskerkutterne ikke kan komme ud. Det er havne, som staten har ladet opføre; der må da også skabes mulighed for, at havnene kan benyttes.

Jeg håber, at ministeren vil tage velvilligt på forespørgslen, og at der virkelig kommer til at ske en sikring både af besejlingsforholdene og af landområderne ved vestkysten.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Det er helt naturligt, at der fra folketingets side med jævne mellemrum vises interesse for de problemer, som vestkysten frembyder. Disse problemer er jo på mange måder af en anden art end det øvrige lands, fordi vi i det område møder egentlige naturkræfter, som man på den ene side må forsøge at leve med eksistensen af, men på den anden side bestræber befolkningen sig selvfølgelig på at reducere de vanskeligheder, som naturen skaber for den menneskelige tilværelse på stedet.

Havets kræfter er af en sådan størrelse, at man må erkende, at det ikke er muligt inden for økonomisk mulige rammer at afbøde deres indvirkninger på Danmarks kyster fuldstændigt. Det må jo stadig erindres, at spørgsmålet om kampen mod havets kræfter i første række er et økonomisk spørgsmål

og et økonomisk spørgsmål af meget store dimensioner.

Forespørgslen formulerer det naturligt indledningsvis at understrege, at der fra statens side i årenes løb er gennemført og løbende gennemføres betydelige foranstaltninger både til sikring af den jyske vestkyst og til sikring af besejlingsforholdene ved de vestjyske havne. Der er således ikke tale om to opgaver, der pludselig skal tages op til løsning. Det er løbende opgaver, og forespørgslen skal vel nok derfor forstås således: om der er særlige foranstaltninger under forberedelse inden for det felt, som skal drøftes, eller om der fra regeringens side sigtes mod en principiel anden vurdering af disse problemer. Selv om kystbeskyttelsen og besejlingsforholdene i vestkysthavnene i nogle tilfælde er sammenhængende på grund af de faktiske forhold, må man ved den principielle bedømmelse i hvert fald indledningsvis behandle de to spørgsmål for sig.

Hvad angår spørgsmålet om kysterne, er det naturligt at prøve at formulere problemet noget bredere end blot at tale om en sikring af kysten eller lignende. Jeg har allerede sagt, men det er så vigtigt, at det tåler gentagelse, at man ikke med udbytte i en drøftelse af disse spørgsmål kan forudsætte, at det er muligt at bevare kysten liggende på det sted, hvor den er i dag, og med den struktur, den har i dag. Om det er teknisk muligt, behøver vi ikke at diskutere, for det er helt sikkert, at det i alt fald ikke er økonomisk muligt.

Hvordan er så den faktiske baggrund for problemet? Det kan vi forsøge at beskrive ved nogle tal. Hvert år går der gennemsnitlig 1 mill. m³ sand op på Skagen nordstrand og Skagen rev, godt 1/2 mill. m³ ind i Nissum Bredning gennem Thyborøn kanal, og omtrent samme mængde aflejres syd for Nymindegab ud for Blåvands Huk eller i løbet over Grådyb Barre. Disse sandmængder og andre, der går andre steder hen i havet, forsvinder følgelig fra andre kyststrækninger. Den gennemsnitlige kystindrykning er af størrelsesordenen ca. 1 m, men indrykningen sker naturligvis normalt stedvis og i ryk på grund af vejrforholdene, skiftende revledannelser og også menneskeskabte foranstaltninger såsom anlæg af moler eller høfder, som kan gribe ind i forløbet.